

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 41/2026-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], zastúpeného Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., Páričkova 15, Bratislava, proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV č. k. B5-57C/7/2018-271 z 9. októbra 2023, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/49/2024-347 z 26. novembra 2024 a proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/94/2025 z 8. októbra 2025 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 25. novembra 2025 a doplnenou podaním doručeným 2. decembra 2025 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) napadnutými rozhodnutiami mestského súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutia, vec vrátiť mestskému súdu na ďalšie konanie a priznať mu finančné zadostučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ je žalobcom v súdnom konaní proti žalovanej [REDAKOVANÉ], za účasti intervenienta KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO 00 585 441, vedenom na mestskom súde pod sp. zn. B5-57C/7/2018 o zaplatenie 843,20 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody vzniknutej pri dopravnej nehode zapríčinennej žalovanou.

3. Dňa 10. septembra 2016 zavinila žalovaná dopravnú nehodu, pri ktorej utrpel sťažovateľ (a jeho manželka) zranenia chrbtice a ďalšie ťažkosti. Žalovaná bola za tento skutok sankcionovaná v priestupkovom konaní, pričom jej bolo uložené aj opatrenie zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

4. Sťažovateľom uplatnená náhrada škody pozostávala z bolestného v sume 343,20 eur, odvolávajúc sa na lekárske posudok, v ktorom ošetrojúci lekár stanovil hodnotenie za bolesť v počte bodov 20 (pri sume 17,16 eur za jeden bod), vecnej škody vo výške 300 eur za znehodnotený fotoaparát a nákladov vynaložených na liečenie v sume 200 eur za vynaložené poplatky v zdravotníckych zariadeniach.

5. Mestský súd rozhodol rozsudkom č. k. B5-57C/7/2018-271 z 9. októbra 2023 tak, že žalobu sťažovateľa zamietol.

6. Podľa mestského súdu uplatnené nároky sťažovateľa neboli dostatočne preukázané, čo sa týka dôvodu a výšky, príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a uplatnenými nárokmi nie je daná (najmä pri bolestnom a rehabilitáciách), sťažovateľ nepreukázal, že fotoaparát bol v čase nehody v aute, ani výšku škody, lekárske posudok MUDr. Nikolovej považoval za účelový a za rozhodujúci považoval posudok prof. MUDr. P. Labaša, CSc., vypracovaný pre priestupkové konanie.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal sťažovateľ odvolanie.

8. Krajský súd rozhodol rozsudkom č. k. 8Co/49/2024-347 z 26. novembra 2024 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Krajský súd korigoval chybný právny názor o pasívnej legitimácii (možnosť žalovať škodcu aj poisťovateľa), no stotožnil sa so skutkovými a s dôkaznými závermi súdu prvej inštancie.

10. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal sťažovateľ dovolanie.

11. Najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 8Cdo/94/2025 z 8. októbra 2025 dovolanie sťažovateľa zamietol.

12. Najvyšší súd sa stotožnil so záverom, že príčinná súvislosť nie je preukázaná ani pri bolestnom, ani pri nákladoch na liečenie, ani pri vecnej škode.

II.

Argumentácia sťažovateľa

13. Podstatou argumentácie sťažovateľa je skutočnosť, že podľa jeho názoru sú napadnuté rozhodnutia mestského súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu arbitrárne a nepreskúmateľné.

14. Sťažovateľ je presvedčený, že závery všetkých troch súdov prekročili hranice ústavne akceptovateľného hodnotenia dôkazov. Napadnuté rozhodnutia predstavujú *denegatio iustitiae* (odmietnutie účinnej súdnej ochrany), pretože neposkytujú presvedčivú a logicky ucelenú odpoveď na kľúčové námietky sťažovateľa.

15. Sťažovateľ namieta, že v rámci odôvodnenia napadnutých rozhodnutí absentuje reálne vysporiadanie sa s viacerými zásadnými argumentmi, a to namietané chýbajúce listiny v spise (rozdiely medzi elektronickým spisom a papierovým spisom, opakované dopĺňanie chýbajúcich dokumentov), lekárske správy NEU-MED a ďalšie odborné nálezy, ktoré explicitne uvádzajú, že

ťažkosti vznikli v jednoznačnej súvislosti s úrazom chrbtice pri dopravnej nehode, skutočnosť, že posudok MUDr. Nikolovej bol k žalobe pripojený a spornosť je dôsledkom straty alebo nesprávneho vedenia spisu, nie neskorého procesného útoku, poukaz sťažovateľa na rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 10/2016, v ktorom je vyjadrený princíp plnej náhrady škody pri ublížení na zdraví.

16. Podľa sťažovateľa v prejednávanej veci išlo o typický prípad dlhodobých následkov úrazu pri dopravnej nehode.

17. Podľa sťažovateľa v napadnutých rozhodnutiach nie je vysvetlené, prečo je posudok prof. Labaša (bol vypracovaný pre priestupkové konanie bez osobného vyšetrenia sťažovateľa, bol vypracovaný tesne po nehode, keď sa ešte neprejavujú všetky ťažšie následky) nadradený posudkom ošetrovujúcich lekárov, ktorí sťažovateľa dlhodobo liečili a disponovali kompletnou zdravotnou dokumentáciou. Ďalej nie je vysvetlené, akým spôsobom mali degeneratívne zmeny chrbtice úplne vylúčiť príčinnú súvislosť medzi nehodou a bolestným a prečo sa tieto degeneratívne zmeny nemohli úrazom výrazne exacerbovať (čo je v medicínsky bežných prípadoch práve opak). Nie je ústavne akceptovateľne zdôvodnené, prečo súdy úplne zľahčili časovú následnosť ťažkostí (bezprostredné bolesti, neskoršie seknutie v krížoch, dlhodobé bolesti hlavy, rehabilitácie) a ich zhodné uvedenie v lekárskejších správach ako následok dopravnej nehody.

18. Sťažovateľ zastáva názor, že pokiaľ ide o posudky a správy ošetrovujúcich lekárov A-KLINIK, AGEL Clinic, NEU-MED, MUDr. Nikolovej, tieto subjekty reálne sťažovateľa vyšetřovali, liečili a mali k dispozícii kompletnú zdravotnú dokumentáciu. Vo viacerých správach sa explicitne uvádza, že ťažkosti vznikli v jednoznačnej súvislosti s úrazom chrbtice pri dopravnej nehode (NEU-MED), tento posudok nebol namietaný, prekonaný a súdy sa s ním nevysporiadali a uzatvorili, že sťažovateľ ako žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

19. Sťažovateľ poukazuje aj na skutočnosť, že spôsob ohodnotenia na základe posudku MUDr. Nikolovej a využitie bodového rozpätia môžu byť predmetom odborného posúdenia, nie laickej úvahy súdu.

20. Konajúce súdy bez adekvátneho zdôvodnenia absolútne uprednostnili posudok prof. Labaša, lekárske správy NEU-MED a ďalších lekárov zľahčili ako subjektívne tvrdenia alebo správy s časovým odstupom a odmietli vykonať kontrolný znalecký posudok, hoci sťažovateľ v konaní deklaroval, že ak súd považuje jeho predložené posudky za nedostatočné, žiada nariadiť znalecké dokazovanie.

21. Sťažovateľ nedostal náhradu ani v symbolickej výške, hoci vina žalovanej za dopravnú nehodu nie je sporná a zdravotné ťažkosti sťažovateľa po nehode sú doložené lekárskou dokumentáciou.

22. Sťažovateľ zastáva názor, že žalovaná a poisťovňa nepredložili kvalifikované protidôkazy a súdy aj napriek tomu prijali ich všeobecné popierania a na ich základe odmietli úplne nároky sťažovateľa.

23. Podľa sťažovateľa záver súdov o oneskorenom predložení posudku MUDr. Nikolovej a o jeho účelovosti je postavený na nesprávnom a neúplnom stave spisu. Súdy nesprávny stav spisu pripísali na ťarchu sťažovateľa, hoci práve súd zodpovedá za vedenie a integritu spisu.

24. Sťažovateľ argumentuje, že protiprávne konanie žalovanej (dopravná nehoda) je nesporné a sankcionované v priestupkovom konaní, existencia zdravotnej ujmy, bolestí a dlhodobých ťažkostí je doložená lekárskymi správami, náklady na liečbu a rehabilitácie sú podložené konkrétnymi dokladmi, vecná škoda na fotoaparáte je z povahy veci objektivizovateľná (typ, cena, dátum kúpy, rozsah poškodenia). Aj napriek tomu bola žaloba sťažovateľa zamietnutá a sťažovateľovi nebola priznaná ani minimálna náhrada aspoň časti bolestného ani časť nákladov na liečbu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

25. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými rozhodnutiami mestského súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu.

26. Z podstaty sťažnostnej argumentácie vyplýva subjektívna nespokojnosť sťažovateľa s riešením otázky nepriznania uplatnenej náhrady škody z dôvodu dopravnej nehody pre nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou zapríčinenou žalovanou a vznikom sťažovateľom tvrdenej škody pri uplatňovaných nárokoch na náhrade bolestného, nákladov vynaložených na liečenie (rehabilitácia) a vecnej škody (znehodnotený fotoaparát). Z uvedeného dôvodu považuje sťažovateľ napadnuté rozhodnutia za arbitrárne a nepreskúmateľné.

III.1. K namietanému porušeniu základných práv napadnutými rozhodnutiami mestského súdu a krajského súdu:

27. Proti napadnutému rozhodnutiu mestského súdu bolo prípustné odvolanie, ktoré sťažovateľ aj využil. Z uvedeného vyplýva, že námietky sťažovateľa uvedené v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie preskúmal krajský súd napadnutým rozhodnutím.

28. Proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu bolo prípustné dovolanie, ktoré sťažovateľ aj využil. Z uvedeného vyplýva, že námietky sťažovateľa uvedené v dovolaní proti rozhodnutiu odvolacieho súdu preskúmal najvyšší súd napadnutým rozhodnutím.

29. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že 1. decembra 2025 nadobudol účinnosť zákon č. 319/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý zmenil § 132 ods. 1 tak, že ústavná sťažnosť je neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

30. Z toho vyplýva, že v prípadoch, ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže (mohol) domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu neprípustnosti.

31. Z uvedeného dôvodu sa uplatnil princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu vyplývajúci z čl. 127 ods. 1 ústavy, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti v súlade s § 56 ods. 2

písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol z dôvodu neprípustnosti.

III.2. K namietanému porušeniu základných práv napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu:

32. Na účely posúdenia ústavnej sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd podrobne oboznámil tiež s obsahom odôvodnenia rozsudku mestského súdu a rozsudku krajského súdu, a to v súlade so svojím ustáleným právnym názorom, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože tieto konania z hľadiska ich predmetu tvoria jeden celok.

33. Sťažovateľ v rámci dovolania uplatňoval dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) a f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP spočíval v tom, že sťažovateľ namietal nesprávne obsadený súd. Avšak v ústavnej sťažnosti sťažovateľ túto námietku neuplatnil. Z uvedeného dôvodu sa ústavný súd zameral na preskúmanie napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu len v časti zodpovedajúcej dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP.

34. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP sťažovateľ namietal nedostatky v dokazovaní, predovšetkým to, že odvolací súd v rámci hodnotenia sťažovateľovho zdravotného stavu prihliadol na znalecký posudok prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., nedostatky v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie.

35. Z napadnutého rozhodnutia najvyššieho súdu v súvislosti s námietkami sťažovateľa týkajúcimi sa preukázania príčinnej súvislosti vyplýva, že presvedčivosť znaleckého posudku predloženého sťažovateľom konajúce súdy nepovažovali za dostatočnú a v spojení s inými dôkazmi a ich vyhodnotením prijali závery o nepreukázaní príčinnej súvislosti, ktorej nepreukázanie aj riadne odôvodnili. Následná argumentácia sťažovateľa o včasnosti predloženia znaleckého posudku MUDr. Ivety Nikolovej bola potom irelevantná, keďže súdy i napriek svojmu konštatovaniu o jeho oneskorenom predložení tento ako dôkaz akceptovali a vyhodnotili ho vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi (teda aj tento dôkaz riadne vykonali). Sťažovateľ existenciu príčinnej súvislosti vyvodzoval predovšetkým z posudku MUDr. Nikolovej, ambulantného nálezu A-KLINIK, ambulantného nálezu AGEL Clinic, lekárskej správy NEU-MED, avšak iba z toho, že tieto mali zhodne uvádzať, že ťažkosti sťažovateľa spojené s úrazom chrbtice boli následkom dopravnej nehody (tej, ktorú spôsobila žalovaná). To, že by malo ísť o následok dopravnej nehody (ktorú mala zaviniť žalovaná) alebo ťažkosti po predmetnej dopravnej nehode, tieto mali len z tvrdení sťažovateľa, nie z vlastných poznatkov. Navyše zdravotný stav sťažovateľa posudzovali so značným časovým odstupom od predmetnej škodovej udalosti (bod 24.3 odôvodnenia).

36. V napadnutom rozhodnutí najvyššieho súdu sa ďalej uvádza, že konajúce súdy za jednoznačnejšie považovali závery prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., podľa ktorých sťažovateľ utrpel pri predmetnej dopravnej nehode zranenie iba ľahkého charakteru bez obmedzenia v obvyklom spôsobe života a bez trvalých následkov. Tento znalec poukázal aj na chronické degeneratívne zmeny chrbtice sťažovateľa, pri ktorých však vylúčil ich súvis s úrazom pri dopravnej nehode. Tento znalec pritom predovšetkým vychádzal z lekárskeho správ

z 11. septembra 2016 a 12. septembra 2016 (nasledujúcich po dopravnej nehode), z ktorých vyplývalo poškodenie zdravia u sťažovateľa po dopravnej nehode len v podobe natiahnutia krčnej chrbtice s tým, že RTG hrudnej chrbtice nevykazovalo žiadne úrazové zmeny, a ktoré u sťažovateľa ďalej konštatovali prítomnosť ľahkých chronických degeneratívnych zmien, ktoré však s úrazom nesúviseli. U sťažovateľa tak išlo len o povrchové poranenie hrudnej chrbtice, ktoré nevyžadovalo ďalšiu liečbu (neboli mu naordinované špecializované liečebné techniky s použitím konceptu Spiraldynamic po 60 min., ktorých úhrady sa domáhal) a bolo mu odporúčané iba telesné ošetrovanie. Rehabilitácia na posilnenie svalového korzetu, ktorá bola sťažovateľovi odporúčaná v ambulantom náleze zo 17. januára 2017 (ktorý bezprostredne predchádzal obdobiu, v ktorom sťažovateľ rehabilitácie absolvoval), sa týkala seknutia v krížoch, ku ktorému u neho došlo od konca decembra 2016, t. j. až po nehode. Rehabilitácie, za ktoré sťažovateľ uhradil poplatky, ktorých náhradu si uplatňoval, mu boli odporúčané v súvislosti so seknutím v krížoch (bod 24.4 odôvodnenia).

37. Ústavný súd zastáva názor, že dovolací súd sa ústavne udržateľným spôsobom vysporiadal aj s otázkou, prečo za jednoznačnejšie považoval závery prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., keď uviedol, že vzhľadom na viaceré poškodenia zdravia sťažovateľa diagnostikované v predložených lekárskejších správach sa nedalo jednoznačne ustáliť, že bolesti chrbtice boli u sťažovateľa vyvolané práve bolesťou v jej hrudnej časti, ktorá mala byť vyvolaná pomliaždením ťažšieho stupňa a ohodnotená v lekárskom posudku MUDr. Ivety Nikolovej. S uvedeným totiž nekorešponovali výsledky RTG vyšetrení hrudnej chrbtice, ktoré sťažovateľ absolvoval 11. septembra 2016 a 12. septembra 2016 (hneď po dopravnej nehode), ktoré nevykazovali žiadne úrazové zmeny, išlo iba o povrchové poranenie hrudnej chrbtice a prítomné napätie šijového svalstva, a preto bol sťažovateľovi odporúčaný iba pokojový režim a predpísaný golier na šetrovanie krčnej chrbtice. Z uvedených vyšetrení vychádzal aj znalec prof. MUDr. Peter Labaš, CSc., ktorý konštatoval, že u sťažovateľa išlo o zranenie len ľahkého charakteru. Dodal, že aj pri negatívnom RTG snímku mohol sťažovateľ naozaj pociťovať subjektívne ťažkosti a bolesti, avšak tieto sa nedali žiadnym spôsobom objektivizovať, pričom vzhľadom na chronické degeneratívne zmeny na chrbtici sťažovateľa, ktoré už boli prítomné pred úrazom, mohli tieto subjektívne ťažkosti pretrvávajúť dlhšiu dobu. So závermi vyplývajúcimi z týchto lekárskejších správ (vyhotovených tesne po dopravnej nehode) potom nekorešponovali dôvody bodového ohodnotenia bolesti v súvislosti s pomliaždením hrudnej chrbtice ťažkého stupňa v intenzite zodpovedajúcej hornej hranici bodového hodnotenia tejto položky, t. j. v počte bodov 20, vykonaného MUDr. Nikolovou. V tomto smere súdy považovali závery tohto posudku za nepreskúmateľné aj z toho dôvodu, že znalkyňa nezohľadnila viaceré diagnostikované chronické degeneratívne zmeny chrbtice sťažovateľa a bolesti tým vyvolávané (a nesúvisiace s dopravnou nehodou), ako aj to, že z jej predloženého lekárskejšieho posudku nevyplývalo, že by v ňom uvedené bodové ohodnotenie vychádzalo z porovnateľnej položky z dôvodu, že by konkrétne poškodenie zdravia sťažovateľa v sadzbách nebolo uvedené, ani to, z akého dôvodu by malo ísť aj pri porovnateľnej položke o bolesť v intenzite zodpovedajúcej hornej hranici bodového ohodnotenia, t. j. v počte bodov 20 z rozpätia od 10 – 20 bodov (bod 24.5 odôvodnenia).

38. K otázke nákladov na liečenie najvyšší súd ústavne udržateľným spôsobom argumentoval, že vzhľadom na neúplné skutkové tvrdenia sťažovateľa (sťažovateľ nevedel uviesť, v súvislosti s akými zdravotnými ťažkosťami mu mali vzniknúť náklady vynaložené na liečenie) súdy potom

nepovažovali za preukázanú príčinnú súvislosť ani v prípade vynaložených nákladov na liečbu, keď ani z ním predložených listinných dôkazov (zoznamov poskytnutých výkonov zo 17. februára 2017, 24. februára 2017, 24. marca 2017, 30. marca 2017, 7. apríla 2017, 13. apríla 2017, 21. apríla 2017 a 5. mája 2017 a predložených bločkov o úhrade 15 eur v uvedených dňoch) táto skutočnosť nevyplývala. Navyše z nich nevyplývala nielen časová, ale ani vecná súvislosť s liečbou zranenia, ktoré mal sťažovateľ utrpieť pri dopravnej nehode 10. septembra 2016 spôsobenej žalovanou. Sťažovateľ totiž absolvoval špecializované liečebné techniky s použitím konceptu Spiraldynamic po 60 min., ktorých potreba naordinovania nevyplývala ani z lekárskeho posudku z 11. septembra 2016 a 12. septembra 2016, ani zo záverov odborníka prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., z ktorých, naopak, vyplývalo, že v prípade sťažovateľa išlo len o povrchové poranenie inej a bližšie neurčenej časti hrudníka (bod 24.6 odôvodnenia).

39. Najvyšší súd sa ústavne udržateľným spôsobom vyjadril aj k uplatnenej vecnej škode na fotoaparáte, keď uviedol, že sťažovateľ pri tomto nároku neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že fotoaparát sa v čase dopravnej nehody nachádzal v kufrí motorového vozidla. Uvedená skutočnosť v zázname o dopravnej nehode ani v zázname o obhliadke nebola uvedená (bod 24.7 odôvodnenia).

40. Najvyšší súd uzavrel, že dovolanie sťažovateľa uplatnené podľa § 420 písm. f) CSP je prípustné, ale nie je dôvodné. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie sťažovateľa zamietol (§ 448 CSP).

41. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania tejto ústavnej sťažnosti neidentifikoval žiaden skutkový ani právny dôvod odchyliť sa od záverov vyslovených v napadnutom rozsudku najvyššieho súdu. Ústavný súd preskúmal obsah napadnutého rozsudku najvyššieho súdu a nezistil žiadnu pochybnosť o jeho ústavnej konformite.

42. Názor najvyššieho súdu o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou zapríčinenou žalovanou a vznikom sťažovateľom tvrdenej škody pri uplatňovaných nárokoch na náhradu bolestného a nákladov vynaložených na liečenie považuje ústavný súd za ústavne udržateľný. Sťažovateľ príčinnú súvislosť nepreukázal predloženým lekárskeho posudkom MUDr. Ivety Nikolovej z 29. septembra 2017 z dôvodu, že v ňom bola uvedená iba diagnóza pomliaždenie Th chrbtice a počet bodov 20. V odôvodnení bodovania sa uvádzalo len mechanické poškodenie v dôsledku úrazu (autonehody) alebo pádu, z čoho jednoznačne nevyplývalo, že poškodenie chrbtice malo nastať v dôsledku predmetnej dopravnej nehody.

43. Názor najvyššieho súdu, že MUDr. Nikolová nezohľadnila viaceré diagnostikované chronické degeneratívne zmeny chrbtice sťažovateľa a bolesti tým vyvolávané a nesúvisiace s dopravnou nehodou a že za jednoznačnejšie považoval závery prof. MUDr. Petra Labaša, CSc., považuje ústavný súd vzhľadom na skutkový stav zistený súdom prvej inštancie (body 10, 21 až 23 odôvodnenia rozsudku mestského súdu) a odvolacím súdom (body 9 až 11 rozsudku krajského súdu) za ústavne udržateľný.

44. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľom uplatnené námietky sú nedôvodné a nesignalizujú takú priamu príčinnú súvislosť s možným porušením označených práv, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol vysloviť ich porušenie.

45. Vychádzajúc z uvedeného, pri predbežnom prerokovaní ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

46. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti (zrušenie napadnutých rozhodnutí, priznanie finančného zadosťučinenia, náhrada trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu